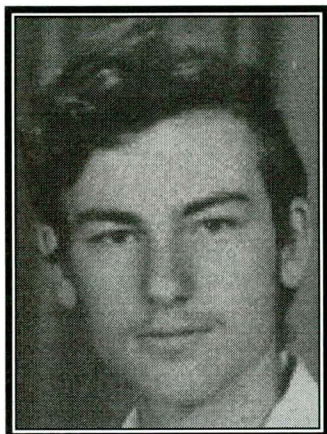

טוראי יצחק (משה) רוזנפלד ז"ל

בן פסיה ומרדכי-אהרון
נולד בירושלים

בתאריך ד' בניסן תשט"ז, 16/3/1956

התגייס ביולי 1976

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך כ"ז באדר ב' תשל"ח, 5/4/1978

נקבר בהר הזיתים

חלקה: 1 שורה: 9 קבר: 6

הותיר אחריו הורים, ארבע אחיות ושני אחים

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן מרדכי-אהרון ופסיה. נולד ביום ד' בניסן תשט"ז (16.3.1956) בירושלים. הוא גדל בשכונת פאגי. ליד גבולה הצפוני של ירושלים העברית. כשהיה בן ארבע נכנס ל'חדר' המסורתי, ובגיל שש התחיל לומד בבית הספר 'שילה', שבו שולבו לימודי קודש וחול. כבר אז נתגלו ניצני חשיבתו הבהירה ותפיסתו המהירה של יצחק. הוא עשה חיל בלימודיו, אף כי גדל בבית צר שבו הסתופפו מלבדו עוד ארבע אחיות ושני אחים. צעצועים בעלי ערך כספי לא עמדו לרשותו, אבל בעזרת דמיונו הפורה ידע ליצור להם תחליפים נאותים. הוא היה ה"מנהיג" המוכר של ילדי השכונה. עמם ערך 'מבצעים צבאיים' בצל גדרות התיל, שמעברו התייצבו חיילי 'הלגיון הערבי'. אביו של יצחק - ניצול מחנות ההשמדה - ידע לנטוע בקרב בניו - בצד ערכי הדת וקיום המצוות - גם את תחושת חשיבותו של צבא לעם הנתון במצוקה ובמצור. בכיתה ח' הקים יצחק, מקרב חבריו לספסל הלימודים, את 'גדוד יריחו' - האמור להיות מורכב מחיילי שריון שומרי מצוות.

את כיתות ט' ו-י עשה יצחק בישיבה התיכונית מקצועית 'קרית הנוער', במגמה של אלקטרוניקה. הישגיו בלימודים היו גם כאן מעולים - בתחום העיוני ובתחום המקצועי. ואולם, לבו נמשך יותר ויותר אל עולם התורה.

הוא עבר לישיבת 'חורב' שבירושלים. כאן הצטרף לתנועת הנוער 'עזרא' ונרתם לפעולה חברתית חינוכית ענפה, שמטרתה הראשית הגשת יד עוזרת לזולת.

בחודשי הקיץ התנדב יצחק לעבודת השדה בקיבוץ חפץ חיים. ודרך החיים בקיבוץ שבתה את לבו. כן 'חרש' את הארץ לאורכה ולרוחבה. חזור אהבה עמוקה לארץ ולנופיה. ושאיפה להשרשת העם בכל חלקי ארץ ישראל, בדרך היהדות המסורתית.

יצחק סיים בהצטיינות את מבחני הבגרות, ומתוך תשוקה להוסיף ולמלא את מצבריו הרוחניים נדד דרומה לישיבת 'הנגב' שבנתיבות. שנה תמימה לא מש מאוהלה של תורה. שישה חודשים נוספים עברו עליו ב'מוסד הרב קוק'. לאורך נתיב זה ליוו אותו שלשה ציוויים: אהבה ועזרה לזולת; הימנעות מוחלטת מלשון הרע ומרכילות; הסתפקות במועט.

בסוף יולי 1976 גויס יצחק לצה"ל - במסגרת ישיבות ההסדר כשבחירתו נופלת על הישיבה בעיירה הצפונית מעלות. הוא התחייב לחמש שנות שירות חובה, שבהן משולבים לסירוגין לימודים בישיבה. לאחר סדרת הטירונות נכנס לבית ספר לשריון ורכש את המקצוע 'טען-קשר' בטנק. הוא חזר למעלות ועסק, בצד לימודיו, בהקניית השכלה לתושבי המקום. הוא חזר שנית לשירות, ובעקבות מבדקים נמצא ראוי להיכנס לקורס של מפקדי טנקים.

יצחק היה מאושר בידיעה, כי בקרוב יזכה להיות קצין מחנך בצה"ל. "התנהגותו היתה ללא דופי, חייל שקט וממושמע" - מעיד עליו מפקדו, בהתייחסו לפרק זמן זה, גם חבריו גמרו את ההלל על היחס החם שיצחק גילה כלפיהם. ואולם הוא לא זכה להגשים את מאווייו, שכן נפל במילוי תפקידו במהלך הקורס - והוא בן 22, היה זה ביום כ"ז באדר ב' תשל"ח (5.4.1978). הובא למנוחת עולמים בהר הזיתים בירושלים. השאיר אחריו הורים, ארבע אחיות ושני אחים.

הוריו של יצחק ייסדו קרן גמילות חסדים בישיבת 'מעלות' ובישובים שילה וכוכב השחר - להצנחת זכרו.